

[A. C. D. Petersen.]

var en foreløbig Forhøjelse, der gjaldt, saa længe der var Højkonjunktur, er det urimeligt, at man nu nøjes med en foreløbig Nedsættelse af de permanente og fastliggende stærkt forhøjede Afgifter. Man gør Afgiften konjunkturbestemt — og det er vel egentlig Forsvaret for denne foreløbige Nedsættelse, at den dog staar i en vis Relation til Konjunkturerne — men de Konjunkturer, man her har lagt til Grund for Beregningen, er Konjunkturerne i Regnskabsaaret 1929—30. Man har her lagt til Grund Handelsværdien, og det interesserede mig i høj Grad at læse den højtærede Indenrigsministers Omtale af denne Handelsværdi ved første Behandling. Jeg kan ikke tilbageholde, at jeg synes, den højtærede Indenrigsminister i Dag har god Lejlighed til at redressere de Udtalelser, hvorigennem Ministeren vilde paadutte mig, at jeg ikke kendte noget til det Grundlag, hvorpaa Handelsværdien fremkom. Ministeren, som altsaa kendte det, sagde, at det fremkom dels ved Indberetninger fra Konsulenter og praktiske Folk, og dels gennem Markedspriserne for en Del af de Værdier, som Landbruget nu arbejdede med, Besætninger o. s. v. Dette viser, at den højtærede Minister i hvert Fald lige saa lidt som jeg var helt inde i, hvorledes denne Beregning foregaar. Jeg har naturligvis bedt den højtærede Minister i Udvalget skaffe mig Oplysning om, hvorledes det foregaar, for selv om jeg for Aar tilbage har set, at den Handelsværdi, som Landøkonomisk Driftsbureau fastsætter, fremkommer efter Indberetning fra Konsulenter, efter Aftale med de paagældende Ejendomsbesiddere, maatte jeg efter Indenrigsministerens Udtalelser tro, at dette ikke stadig kunde være Tilfældet, for paa saa løst et Grundlag kunde man da ikke bygge en saa vigtig Bestemmelse. Ved en Gennemlæsning af de indkomne Svar, nemlig Beretningerne fra Landøkonomisk Driftsbureau, viser det sig nu, at det ikke er Priserne paa Landbrugets Produkter, Besætninger eller Inventar, som betyder noget, men Ejendomspriserne er alene et Udtryk for, hvad den paagældende Regnskabskonsulent og den Ejer, han i Øjeblikket forhandler med, er enige om at ansætte som Ejendomsværdi. Den højtærede Minister bestrider Rigtigheden af min Paastand om, at det katastrofale Salg af Ejendomme i en vis Egn — saadan var det vist, jeg udtalte mig — kunde faa en vis Indflydelse paa denne Handelsværdiansættelse. Jeg spørger den højtærede Minister: tror den højtærede Minister ikke, at den Aftale, der træffes mellem Regnskabs-

konsulenterne og de paagældende Landmænd om vedkommende Landmænds Ejendom, i høj Grad vil præges af disse Ejendomsalg, og hvis den højtærede Minister maa give mig Ret heri, vil den højtærede Minister saa mene, at min Paastand var helt uden Interesse, saaledes som han synes at finde? Nu erkender jeg naturligvis, at den højtærede Minister har nogen Ret i, at det er vanskeligt at bygge en Tilbageførelse af Ejendomsbeskatningen paa den Værdiansættelse, som Landøkonomisk Driftsbureau plejer at beregne Forrentningsprocenten af, de bogførte Værdier — den saakaldte Landbrugskapital —, fordi den normalt kun ændres hvert femte Aar, naar Ejendomsvurderingerne foregaar, og skal der her gives Mulighed for, at Skatterne føres tilbage indenfor dette Tidsrum af fem Aar, kan man naturligvis vanskeligt lægge dette til Grund. Jeg tror alligevel at maatte hævde, saaledes som jeg gjorde det før, at Handelsværdien er en overmaade variabel Størrelse at bygge saa vigtige Bestemmelser paa, som dette Lovforslag betinger, og som Ændringsforslagene jo ogsaa vedblivende fastholder.

Jeg ønsker ogsaa paa Mindretallets Vegne at fremhæve, at vi fra konservativ Side vel er overmaade stærkt stemt for, at Landbruget i disse vanskelige Tider faar en Nedsættelse af deres Ejendomsbeskatning, og jeg skal om et Øjeblik komme tilbage til, hvor nødvendigt det er, men jeg maa dog straks sige, at jeg synes, dette meget vel maatte kunne ske, uden at den højtærede Minister og hans Regeringspartier nødvendigvis her maatte fremtvinge en overmaade stærk principiel Ændring i den amtskommunale Beskatning, den principielle Ændring, at naar Statstilskuddet atter takket være den forventede senere indtrufne Forbedring af Landbrugets Økonomi hører op, og Skatterne atter med den fulde Vægt gaar tilbage til Landbruget, indføres den rene Grundskyldsbeskatning til Amterne. Den højtærede Indenrigsminister ved jo, hvorledes mit Parti ser paa dette Spørgsmaal, og at der ogsaa indenfor store Kredse af Venstre har været megen Modstand imod at indføre det rene Grundskyldsprincip. Her foretager man nu Skridtet over til Gennemførelsen af det rene Grundskyldsprincip; jeg ser af den ærede Ordfører for Retsstatspartiets (Oluf Pedersen) Miner, at han er besjælet af Glæde herover, fordi det efter hans Mening er et Skridt i den rigtige Retning, nemlig Indførelse af den fulde Grundskyld her i Landet, og det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at det er et meget væsentligt Skridt i den Ret-